

KOSTNICKÉ JISKRY

Evangelický týdeník

6/2009

18. února 2009

ročník 94

cena: 10 Kč

Příští číslo vyjde
4. března

Z obsahu

* O Boží trojjedinosti

* Chceme mít
nad sebou bič

* Z ekumeny

Poselství k neděli Estomihi

KDO JE PÁNEM NAŠEHO ŽIVOTA?

Mk 8,31-38

Ta otázka zaznívá v blízkosti Cesaře, vybudované patolízalem Fili-

pem k počtě římských císařů - prý světovládců - zpitých představou, jak jsou nejdůležitější na světě a že jej uspořádají tím nejlepším způsobem.

Ta otázka není zvědavá, nevyzvídá pro sebe, ale chce k něčemu dovést. Odpověď učedníků zní: „Ježíš je pro lidi velkou osobností.“ Jistě je dobře, že takové příklady jsou. Ostatně, proroci jsou vidíci (prohlédající), což bývá často k nezaplacení. Oni ale jenom ukazují, nepřinášejí řešení.

Proto otázka další, docela osobní. A Petr si myslí, že – jako i jindy - zná odpověď; že totiž Ježíš vezme všechny věci do své ruky a dá je do pořádku.

To však není Ježíšovo řešení. Proto

mluví o cestě mřící k Velikonocům, k ukřižování a vzkříšení. A to je vlastně vklad, či spíše intervence ve prospěch někoho, ve prospěch člověka. Nový zákon užívá i slovo vykoupení, díky němuž se z otroka toho Zlého a Rozvraceče stává opět Boží svobodné dítě.

Ježíšova cesta (nabídka) otevírá nové možnosti. Svobodný – již ne otrok - smí naplňovat svůj čas hodnotným obsahem. Proto neplatí zub za zub, proto modlitba za nepřátele a jiné a další možnosti.

Ta cesta není snadná. Ale jen na ní patří k přítomnosti hodnotný obsah a k budoucnosti naděje. Ať je Ježíš našim skutečným Pánem.

Ondřej Soběslavský,
farář ČCE Tábor, senior

Miloš Rejchrt, Michael Otřísal a senátor Jaromír Štětina (zleva)

ZAOSTŘENO NA BLÍZKO

Z demonstrace za azylový dům v Praze 11

Projev Miloše Rejchrt, náměstka synodního seniora Českobratrské církve evangelické na demonstraci 28.1.2009 před Magistrátem hl. města Prahy

Jako člen synodní rady již zmíněné církve s členy rady městské části Praha 11 do jisté míry kolegiálně soucítím. Musí rozhodovat i o věcech, o kterých toho mnoho nevědí. Občas se rozhodnou nesprávně, to se stává. Pak je na místě omyl uznat a nesprávné rozhodnutí revokovat.

Páni a dáma radní z Prahy 11 však na likvidaci azylového domu v Donovalské ulici trvají, ač by jim z ohlasů jejich rozhodnutí mělo vyplynout, že rozhodli bez znalosti věci, a ve svých důsledcích asociálně. Existuje již celá řada stanovisek odborníků na sociální problematiku k této kauze a ani jedno z nich krok rady městské části Prahy 11 neschvaluje. Konšelé Prahy 11 však zarputile odmítají naslouchat hlasům odborníků i hlasům širší veřejnosti, která v práci občanského sdružení „Společnou cestou“ rozeznává užitečné a účtyhodné dílo. Před rozvahou a zvažováním argumentů dali přednost jakémusi sociálnímu vizionářství. Cituji p.místostarostu Jana Maixnera: „V Donovalské ulici, kde dosud působilo občanské sdružení provozující azylový dům, tak vzniknou tři nová oddělení školky s celkovou kapacitou 94 míst, což ve svém důsledku znamená, že 94 maminek se bude moci vrátit do svých zaměstnání a přispět tak do často napjatého rodinného rozpočtu.“ Vize p. Maixnera, v níž 94 maminek přijde ke štěstí znovuzapojení do pracovního procesu tím, že se zruší jeden azylový dům, byla silnější než argumenty.

Rozhodnutí radních Prahy 11 má odezvu mezinárodní: cituji z dopisu pana Hanse Schmidta z Lipska, generálního sekretáře podpůrného díla Gustava Adolfa : „Mnoho lidí v evangelických církvích v Německu i jinde se po řadu let podílelo na výstavbě nového kostela na pražském Jižním Městě... musíme Vám sdělit svoji velikou starost, že s výpovědí bude zničen společný projekt města a církve, jehož smysluplnost oslovuje lidi za hranicemi Prahy i za hranicemi České republiky a podněcuje je k pomoci a spolupráci... Bylo by velmi politováníhodné, kdyby setrvání u výpovědi ze strany města Prahy mělo zklamat doposavad zaangažované a zainteresované lidi tak, že by přerušili svou pomoc a zaměřili se na jiné projekty v jiných městech a zemích.“

K varovným slovům z Lipska přidám otázku: Můžeme zabránit tomu, aby se na nás z radnice městské části Praha 11 valila Entropa? Odpověď zní : ano, můžeme.

Během demonstrace (29.1.2009 v 8:00) byla přítomnými podepsána petice „Za zachování azylového domu občanského sdružení Společnou cestou ve stávajícím objektu Donovalská 1862, Praha 11“. Tuto petici předal poté veřejně primátorovi Pavlu Bémovi senátor Jaromír Štětina. Pan starosta Mlejnský přislíbil, že dne 4.2.2009 bude Rada MČ Praha 11 projednávat žádost sdružení Společnou cestou o revokaci rozhodnutí o výpovědi z nájmu. Na toto jednání pozval také zástupce sdružení.

Jan Kašper

Výstava „Česká Bible napříč staletími“ v paláci EU v Bruselu

V pondělí 2. února 2009 byla v paláci Evropské unie (Berlaymont) v Bruselu slavnostně otevřena výstava „Czech Bible through Centuries“ (Česká Bible napříč staletími), zorganizovaná k příležitosti českého předsednictví, pod záštitou evropského komisaře Vladimíra Špidly, pražského arcibiskupa Miloslava kardinála Vika a dalších českých politiků, paní Alenou M. Kubíčkovou a jejím týmem. Výstavu otevřel v přítomnosti více než stovky pracovníků EU evropský komisař Vladimír Špidla, za ČEZ jakožto sponzora pozdravila shromáždění paní Zuzana Krejčíříková, na housle hrál sólista Pražské komorní filharmonie Alexander Schonert a úvodní projev o aktuálnosti biblického svědectví pro rodící se ideu EU pronesl prof. ThDr. Petr Pokorný, DrSc. z Centra biblických studií Univerzity Karlovy a Akademie věd ČR. Podle vyjádření diplomata Pavla Boudy, který shromáždění uváděl a výstavu zajišťoval, šlo o velmi úspěšný kulturní počin. Jsme rádi, že práce CBS nabývá i politický dosah za hranicemi české kulturní scény.

Zita Nikolová

Český překlad projevu Petra Pokorného při zahájení výstavy „Česká Bible napříč staletími“ uvádíme dále:

Bible a dějiny

Rád bych Vám při této příležitosti přiblížil jeden rys biblického myšlení, který může mít význam pro to, co bychom nazvali rodící se ideou EU. Je to vědomé spojení biblických textů s dějinami. Království Boží, mesiášská říše, nový věk, jak se to nazývá v jednotlivých knihách a

vrstvách Bible, je koncem dějin ve smyslu jejich naplnění a dovršení. Toto dobré vyústění není podle biblických autorů výsledkem vývoje. Prosazuje se proti lidskému odcizení (hříchu) se vši jeho dějinnou absurditou. Je daným horizontem našich životů a dějin, zaručeným vnitřní zkušeností s novým přítomným působením Ježíše Nazaretského, o níž v novozákonních knihách Bible vydávají jejich křesťanští autoři své svědectví. To svědectví negarantuje, že všechno dobře dopadne, ale zaručuje, že nic z toho, co odpovídá Ježíšovu jednání a učení, nebude ztraceno a bude spravedlivě posouzeno. Z toho plynou mimo jiné dva důsledky:

Za prvé: Bible se nesoustřeďuje na morální výzvy, ale ujišťuje, že všechno dobré má budoucnost, vyjde najevo a má smysl se o to zasazovat. Úsilí o novou morálku je bez tohoto základu jen moralizováním. Představa, že člověk se umí plně angažovat jen pro to, co si sám naplánoval a co je na něm závislé, je klamná. Trvale a plně se dovedeme

zasazovat jen za to, o čem věříme či tušíme, že to má budoucnost, i kdybychom my odpadli. Vy zde v EU pracujete, jak věřím, pro dobrou věc a ujišťuji vás, že vaše práce není marná. Rubem tohoto poznání je zjištění, že ti slušní lidé, kteří si se smutkem stěžují na to, že korumpovaní lidé mají před slušnými vždycy náskok a že se s tím musíme smířit, jsou nebezpečnější než teroristé a tuneláři.

Za druhé: Víra v posmrtný život, kterou neznalí lidé pokládají za základ křesťanství, není základem, ale patří k velké dějinné naději, o níž jsem právě mluvil, jako její důsledek. Kdybychom ji chtěli interpretovat pro dnešního člověka, můžeme vyjít od jejich důsledků a potom hledat její vztah k tomu, co jsme již pověděli. Významným důsledkem je poznání, že člověk, každý jednotlivý člověk, je před Bohem tou nejvyšší hodnotou dějin a nemůže být použit jako nástroj, prostředek nebo dokonce jen jako materiál k dosažení údajně vyšších

Dokončení na str. 3

AKTUALITA

Papež požaduje právní status pro církve v Turecku

Vzhledem k tomu, že Turecko je oficiálně sekulární stát, požaduje papež uznání právního statusu Církve v tomto většinově muslimském národě. Papež tuto výzvu pronesl 2. února při přijetí tureckých biskupů.

Papež připomněl, že na území dnešního Turecka se před 2000 lety narodil svatý Pavel. Požaduje, aby Turecko usnadnilo pouti na pavlov-

ská místa i možnost sloužit zde bohoslužby. Zdůraznil, že oddělení státu a náboženství je "hodnota, jež by měla být chráněna".

Papež podpořil vůli a přání biskupů vést dialog s tureckými úřady. Uznání právního statusu Církve by mělo pozitivní důsledky pro všechny, uzavřel papež.

Zenit, 3. 2. 2009

Z cirkví doma i ve světě

ARMÁDA SPÁSY PRIJÍMA PRE SVOJU MISIJNÚ PRÁCU MODERNÉ PROSTRIEDKY

Toronto – ENI. Obraz dobrovoľníka, ako zvoní na zvonček, alebo skupiny vyhrávajúcej na plechových nástrojoch známe melódie, stojacej pri obrovskom kotlíku, do ktorého zbierali príspevky od okoloidúcich na pomoc chudobným – to boli v minulom storočí typické scény pre Armádu spásy – Salvation Army – alebo, ako ju zvyknú v Kanade familiárne nazývať, Sally Ann.

Aj táto kresťanská evanjelikálna cirkev sa mení a dovoľuje modernej technológii vstupovať do svojho života. Počas vianočných zbierok vyšla Armáda spásy darcom v ústrety tým, že okoloidúci mohli dobrovoľníckym skupinám prispieť pomocou kreditnej karty. Skupiny boli vybavené nielen hudobnými nástrojmi, veľkým kotlíkom, ale aj prenosným prístrojom na príjem príspevkov bankomatovými kartami. K tomuto kroku viedlo Armádu spásy uvedomenie si, že v dnešnej dobe mnohí ľudia, zvlášť mladí, nenosia pri sebe peniaze v hotovosti.

Cirkev takisto uviedla takzvané internetové kotlíky, pomocou ktorých sa jednotlivci alebo skupiny mohli stať dobrovoľníkmi so zvončekom v kybernetickom priestore a prijímať on-line finančné dary. Internetové kotlíky vyzbierali počas kampane viac ako 100 000 dolárov.

Novinky v kampani pritiahli pozornosť nielen ľudí, ale i médií. Pre Armádu spásy to bol podľa jej hovorca, kapitána Johna Murraya, okrem iného „spôsob, ako zvýšiť povedomie o chudobe, priviesť ľudí k tomu, aby mysleli na 350 000 ľudí, medzi nimi 80 000 detí, ktorí žijú v Kanade v podmienkach chudoby“.

Zaujímavé bolo aj zistenie, že umožnenie okoloidúcim darcom prispieť pomocou platobnej karty nezvýšilo síce počet prijatých darov, ale darcovia platiaci kartou boli obvyčajne štedrejší. Typický okoloidúci, napríklad v nákupnom centre, ktorý dobrovoľníkom prispel hotovosťou, daroval v priemere 2 – 10 dolárov, darca prispievajúci pomocou bankomatovej karty často venoval 20 alebo 50 dolárov.

Armáda spásy sa sústreďí na misionársku a sociálno-charitatívnu činnosť. Jej kanadská pobočka, ktorá prišla s inováciami, pomohla v roku 2007 prostredníctvom jedla a útlkov pre bezdomovcov, rehabilitačných centier, či letných táborov 1,5 miliónu ľudí. Armáda spásy vychádza z učenia metodistov a teológie Johna Wesleyho. V súčasnosti pôsobí vo vyše 100 krajinách sveta a má viac ako milión členov.

NA VÝSTAVĚ O TISÍCILETÉ VLÁDĚ BYZANTSKÉ ŘÍŠE MAJÍ MOŽNÁ KALICH SVATÉHO GRÁLU

Londýn – ENI. Kalich z Antiochie, který někteří považují za Svatý Grál, tedy nádobu, kterou Kristus použil během Poslední večeře, přitahuje každodenně pozornost asi 6000 návštěvníků výstavy v Londýně, která zobrazuje 1000 roků Byzantské říše. Výstava „Byzantium 330-1453“ potrvá v Britské královské akademii umění do 22. března. Představuje ikony, slonovinové, zlaté a stříbrné výrobky, nástěnné malby a další artefakty, které byly do Londýna přivezeny z celé Evropy, Spojených států, Ruska, Ukrajiny a Egypta. Vyprávějí příběh Byzantské říše od založení Konstantinopole roku 330 n. l. Konstantínem, prvním římským císařem, který se obrátil ke křesťanství, až po jeho dobytí armádou sultána Mehmeda II. v roce 1453. Konstantinopol pokořila Osmanská říše, předchůdkyně dnešního Turecka, která byla v mnohých aspektech islámskou nástupkyní Byzantské říše. Jedna celá výstavní místnost je věnována ikonám a obsahuje i sbírku z pokladu Kláštera sv. Kateřiny na Sinajské poušti. Kalich z Antiochie má na výstavě speciální místo. Je to nádoba z čistého stříbra, jejíž původ neumí vědci datovat. Byl objeven v roce 1911 v Antiochii, městě, kde dostali následovníci Krista podle Bible poprvé jméno křesťané. S Antiochií se pojí mnohé křesťanské relikvie. Kalich je vložen do držáku dekorovaného rytinami z 6. století, zobrazujícími Krista a 10 učedníků. Internetová stránka výstavy: www.royalacademy.org.uk/exhibitions/byzantium/about/

NOVÉ DŮKAZY O NÁLEZU HERODOVA HROBU

Jeruzalém – ENI. Izraelští archeologové na jeruzalémské Hebrejské univerzitě pracují na dalších důkazech, že místo odkryté v roce 2007 je hrobem judského krále Heroda. O Herodovi a jeho skutcích se Bible zmiňuje v Novém zákoně na více místech. Na základě architektonických elementů odhalených v mauzoleu asi 15 kilometrů na jih od Jeruzaléma badatelé zjistili, že odkrytá struktura byla přepychovou dvojposchoďovou budovou s vydatou kuželovitou střechou. Mauzolea byla typickými hroby vládařů z období Římské říše.

KŘESŤANÉ V MALAJSIИ ЖДАЈЉ ПОВОЛЕНЉ БІБЛЕ А ЧАСОПІСУ ВЕ СВЉМ ЯЗЫКЕ

Singapur – ENI. Křesťané v Malajsii prostřednictvím Malajské křesťanské federace naléhali na vládu, aby uvolnila restrikce zabraňující rozdávání Bible v místním jazyce Bhasa. Zároveň žádali o zmírnění omezení, která vedla k zastavení vydávání římskokatolického časopisu v mateřském jazyku většiny domorodého obyvatelstva. Malajský zákon o vnitřní bezpečnosti považuje Bible v jazyce Bhasa za škodící národnímu zájmu a bezpečnosti země.

Ekuména vo svete 03/2009

Blízký východ a teorie domina

Děkuji redakci ET- KJ za zprostředkování názorů Benjamina Netan-jahua, minulého a možná i budoucího premiéra Státu Izrael (Mezi vojenskou kampaní v Gaze a volbami, ET-KJ č. 4). Odrážejí se v nich do značné míry pochopitelné pocity a frustrace obyvatel Izraele, ale na druhé straně i názory, které budí mé obavy a vyžadují si diskusi.

Za východisko svých úvah o Blízkém východě jsem zvolil myšlenky Henryho Kissingera z jeho knihy „Roky v Bílém domě“, především jeho přesvědčení, že pravdu mají obě strany.

„Nacistický holocaust dal snahám o vznik židovského státu morální naléhavost. Jakmile však mezinárodní komunita ustavila v roce 1948 tento státní útvar, museli Židé chránit jeho nezávislost proti arabským sousedům, kteří nechápali, proč by se měli obětovat, aby byly napraveny evropské nespravedlnosti, na nichž se oni nijak nepodíleli. Vítězství Izraele ve válce v roce 1948-49 zase rozdmýchalo plameny arabského nacionalismu, když se v arabských režimech, diskreditovaných porážkou, rozšířily radikální ideologie – panarabismus a socialismus. Pak o tuto oblast soupeřil během studené války Východ se Západem…

Protože Izrael obklopovali ze všech stran nesmiřitelní nepřátelé, přestala být jeho zahraniční politika odlišitelná od jeho politiky obranné; jeho kardinálním a konečným cílem bylo to, co je pro většinu ostatních národů počátečním bodem zahraniční politiky – tedy to, aby se jeho sousedé rozhodli akceptovat jeho právo na existenci… Tento vír názorů – v němž jako ve všech tragédiích měly obě strany svou pravdu – je tím, co dalo arabsko-izraelskému konfliktu jeho hořkou úpornost. Když proti sobě stojí dvě pravdy, stane se první obětí kompromis… Když jsme nastupovali do úřadu (1969), bylo

stále zřejmější, že vládne právě tato situace. Blízký východ se stále nevymanil z následků šestidenní války (str. 321-322)".

Ptám se: co se od roku 1969 změnilo a co se potvrdilo? Jednoznačně se zlepšila bezpečnostní situace Izraele. Kissinger uvádí statistiku ztrát během neustálých pohraničních střetů v době od července 1967 do konce roku 1968: došlo k 1288 ozbrojeným střetům, při nichž zemřelo 234 a bylo zraněno 765 izraelských vojáků; dále bylo zabito 47 a zraněno 330 civilních obyvatel Izraele z celkového počtu 2,5 milionu obyvatel. Naproti tomu si nepřetržité odstřelování raketami ze strany Hamasu vyžádalo v loňském roce 4 oběti a celkový počet izraelských obětí včetně vojáků padlých během operace v Gaze činí 13 mrtvých na celkový počet 6,4 milionu obyvatel.

Dále se stala zřejmou skutečnost, že Izrael je v konvenčních i jaderných zbraních vojenskou velmocí; jeho převaha nad sousedy je převahou třídy a naprosto nehrozí nebezpečí vojenské porážky a zničení Izraele od kteréhokoliv z bezprostředních sousedů. Nepříměřenost a politické úskalí úvah Benjamina Netanjahua spočívá v tom, že vychází výhradně z toho, co Hamás chce („Jediný klid, o který mu jde, je klid hřbitova: Izrael v hrobě a na hrobech tančí Hamás"), nikoli z toho, čeho je Hamás schopen. Hamás nejenže nemůže Izrael zničit, ale ani ho citelně ohrozit s výjimkou lokálních škod v příhraničních oblastech. Naproti tomu Izrael může bez problémů pásmo Gazy kdykoliv obsadit a srovnat se zemí: nedělá to jen z důvodu vlastních zábran, nikoli vojenské nemožnosti. V případech trvalého napětí a stresu obyvatelstva však bude trpělivost Izraele mizet a úroveň jeho zábran se snižovat.

Já vidím situaci tak, že během osmi let Bushovy administrativy se po-

dařilo promarnit čas příznivý k dosažení míru. Byl to čas umírněných izraelských vlád a čas, kdy se partnerem pro jednání stalo palestinské hnutí Fatah v čele s prezidentem Abbásem. Izrael se těšil nadstandardní americké ochraně: USA vždy zabránily tomu, aby se diplomaticky řešil izraelský jaderný program, aby Izrael podléhal mezinárodním soudům pro obviňování ze zločinů proti lidskosti, aby se nemusel řídit pro sebe nevýhodnými rezolucemi OSN, umožňovaly mu přístup k nejmodernější vojenské technologii. Pokud se tehdy nedosáhlo míru, vystoupí na obou stranách konfliktu do popředí tvrdě radikální síly a situace v regionu se začne měnit.

Přirovnávám velice zjednodušeně situaci Blízkého východu ke kácení dominových kostek. Skácení té první vyvolá řetězovou reakci, kterou už nelze ovlivnit. Podle mne ten první pád kostky představovala izraelská operace v Gaze, do níž byl Hamásem záměrně vtažen. Tím druhým nepochybně bude (psáno před volbami) výsledek voleb v Izraeli, dalším komunální volby v Turecku v březnu, v červnu volby v Libanonu a rovněž prezidentské volby v Íránu. Modlím se za to, aby ty kostky padaly na příznivou stranu a aby mezinárodní společenství našlo účinné nástroje k pomoci a rozhybání mírového procesu. Mohlo by se totiž stát, že kostky začnou padat na špatnou stranu a že oběti eskalace násilí se stane v Izraeli i mimo něj umírněné myšlení schopné kompromisu a vnímání oprávněných zájmů druhého. Potom by i pochopení toho, co se označuje jako „oprávněné a přiměřené", začalo připomínat logiku pozdní osmanské říše, pro kterou byl přiměřeným každý masakr a jediným měřítkem hodnocení událostí se stala otázka: Na jak dlouho byl problém vyřešen?

Miloš Hübner

ERC k problematice domácí a ústavní péče a výchovy dětí

Řídící výbor Ekumenické rady církví v ČR se na svém zasedání 5. února 2009 zabýval otázkou péče o malé děti, která byla vnesena do diskuse evropským parlamentem a jeho tlakem na zřizování jeslí.

ERC vyslovuje znepokojení nad snahou institucí EU ovlivňovat rodinné hodnoty v jednotlivých zemích tím, že budou tlačit na výstavbu jeslí a rozvoj ústavní výchovy dětí. ERC zvláště v době českého předsednictví přijala jako svůj úkol posilovat nezastupitelnou úlohu rodiny ve výchově dětí. Mnohé české rodiny mají své zkušenosti z doby totality, kdy většina žen byla zapojena do pracovního procesu a děti vychovávaly denní jesle a mateřské školky. Tato zkušenost chybí politikům ze západní Evropy. Psychologové ale dostatečně prokázali hluboký vliv rodiny na rozvoj a výchovu dítěte a není divu, že totalitní režimy se vždy snažily výchovu dětí převzít do svých rukou.

ERC vytyčila oblast rodiny jako jednu ze svých priorit pro české předsednictví v EU v nedávno

vydané publikaci „Příspěvek církví k otevřené občanské společnosti" slovy: „Rodina má nezastupitelnou úlohu při formování základních postojů a hodnot i při vytváření hlavních kontextů života všech svých příslušníků. Právě v těchto svých rolích tvoří rodina základní stavební kámen společnosti."

Národní týden manželství

Valentýnský týden je opět na mnoha místech ČR plný událostí a aktivit, které poukazují na fakt, že láska a manželství jdou velmi dobře dohromady. Kromě zahajovací tiskové konference pod záštitou ministra Petra Nečase v pondělí 9. února v prostorách MPSV budou v rámci NTM probíhat besedy, přednášky, soutěže, výstavy svatebních oznámení a dětských obrázků k tématu svatby a manželství, vernisáže, výstava fotografií snubních prstýnků - Jak se nám nosí, manželská setkání, duchovní obnovy pro manžele, kurzy pro manželské páry – manželské večery, plesy, lampiónové průvody, školy partnerství pro mladé, rozhlasové pořady a mnoho dalších akcí. Více informací o akcích je možné nalézt na www.tydenmanzelstvi.cz v sekci událostí.

Celonárodní kampaň Národní týden manželství zvolila pro letošní rok motto „Sliby nejsou chyby". Na počátku manželství obvykle stojí slib - týká se vzájemné pomoci, podpory, věrnosti, soudržnosti. Dříve byla jeho součástí i věta „...dokud nás smrt nerozdělí". Věrnost se ale dnes stává nedostatkovým zbožím a spíše přivýkáme předmanželským smlouvám a jiným pootevřeným zadním vrátkům. I proto si lidé stále častěji kladou otázky: Je při vstupu do manželství potřebné deklarovat vzájemné závazky mezi mužem a ženou? Nakolik smysluplné jsou manželské sliby? Jsou celoživotní láska, věrnost a soudržnost v partnerském vztahu možné, nejde o iluzi? A co nakonec o trvanlivosti vztahu rozhoduje? I k těmto otázkám se budou na tiskové konferenci vyjadřovat zástupci politiků, soudců, psychologů i církví.

Dokončení na str. 3

ET-KJ

František Lízna: Šel jsem však vytrvale

V úterý 3. února se v podvečer zcela zaplnila prodejna nakladatelství Cesta v Brně. Stáli jsme i za prodejními pulty a někteří se dovnitř vůbec nedostali. Důvodem byla autogramiáda a snad i televizní pořad minulého týdne a již známé bezprostřední a nenapodobitelné povídání jezuitu **P Františka Lízny** z jeho pěší pouti symbolicky za Konstantinem-Cyrilem a Metodějem. Šel z hory Kremenec, nejvýchodnějšího cípu Slovenska až do Sevastopolu. Takto prošel Ukrajinu až na Krym, celkem 1607 km. Evangelík uslyší jakmile o Tovaryšstvu Ježíšovu, vždy nějak zneklidní pro ne zrovna nejlepší historické zkušenosti. Vše se změnilo. Známe řadu současných jezuitů a k nim patří na předním místě František Lízna. Poznali jsme jej už před lety při jeho brněnském působení v jezuitském kostele i při jiných vzácných příležitostech, např. při první instalaci seniora Pavla Kašpara, při sborové besedě ve sboru ČCE v Brně – Židenicích atd. Autorův pohnutý, pestrý, neokázalý a skromný život se smyslem pro solidaritu může být pro nás i pro ostatní směrovkou. Narodil se v roce 1941 v Jevíčku (aspoň rok narození máme společný), v roce 1968 vstoupil k Tovaryšstvu Ježíšovu, 1974 ordinován, podepsal Chartu 77, několikrát politický vězeň. Věnuje se bezprostřední práci s Romy

František Lízna

(sám se ze solidarity prohlásil za Roma), bezdomovci a vězni (je též vězeňským kaplanem). Obdržel Cenu Františka Kriegla a Řád TGM za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva. Od roku 1995 působí ve farnosti Vyšehorky u Mohelnice. Už v roce 2006 jsme přečetli téměř jedním dechem jeho knihu o pouti do Santiago de Compostela. V loňském roce putoval na východ. Ještě před autogramiádou jsme si knihu nejen zakoupili, ale od začátku do konce s chutí přečetli. Spolu s autorem deníku jsme prožívali jeho značně namáhavou cestu podél silnic se svištěcími drahými automobily, s nespočtým množstvím pomníků lidí, kteří zahynuli na silnici, a s mrtvými ptáčky a přejetými kočkami a psy, které odkládal

mimo cestu. Při styku s lidmi popisuje, že čím jsou chudší, tím jsou vstřícnější třeba k poutníkům jako byl P František. Dále se zmiňuje o svých zkušenostech s katolickými knězi, s pravoslavnými Ukrajinci, Romy i svými tamějšími příbuznými. Viděl množství množících se chudých příbytků i honosné paláce boháčů. Poutř trvala 65 dnů a délka, jak už bylo zmíněno, 1607 km. Na autogramiádě vtipně zmínil něco z popisované poslední cesty i z jiných poutí. Nestyděl se vyznat Boží blízkost a Boží pomoc na cestách i při překonávání onemocnění rakovinou a i to, že se při své pouti modlil za mnohé. Úvodní slovo ke zmíněné knize **Šel jsem však vytrvale** napsal jáhen a vězeňský kaplan z Olomouce **Otto Broch**. Z textu vyjímám jen jednu větu. „(Jeho) hodnocení vždy bude zatíženo naším nekritickým obdivem, i soudem.“ Já patřím spíš k těm prvním, i když se naše katolická a evangelická zbožnost přece jen liší. Doslov napsal kardinál **Tomáš Špidlík**. Knihu z autorova deníku sestavil **Jan Mazanec**, ilustrace jsou od **Markéty Pospíšilové**. Je příznačné, že knihu Šel jsem však vytrvale vydalo **nakladatelství Cesta**. Pokud by na mně záleželo, mým typem na ministra pro lidská práva a menšiny v ČR je František Lízna; možná to někdy vyjde.

Jiří Novák

Litvínov

(Od Karla Bartha k Jaroslavu Hutkovi a zpět)

Expanzi davových emocí na úkor střízlivého myšlení zaznamenali romští aktivisté i nový ministr Michael Kocáb. Třímáme-li podle protestantského teologa Karla Bartha (10.5.1886 – 10.12.1968) v jedné ruce Písmo a ve druhé noviny, nemůžeme opomenout četné zmínky o Litvínově v této neblahé souvislosti. Povšimněme si tedy z „lidskoprávního“ hlediska tří hesel z litvínovského slovníku, jímž jsme se již zabývali se zaměřením na hesla o křesťanství (srov. Bludy z nakladatelství Dialog, ET-KJ 2/2009). „semitizmus, semitismus, náklonnost k Židům, podpora Židů, židomilství“. (s. 335). To je extremistická (antisemitská) dezinformace. Velký Slovník spisovného jazyka českého výše uvedený význam slova „semitismus“ nezná. Takový výklad

nepodporuje ani Akademický slovník cizích slov. Spíše než o řádné slovníkové heslo běží o extremistický slogan. „harassment /heresment/, sexuální obtěžování, harašení“ (s. 143). Ještě že vydavatel v úvodu varuje, že „slovník cizích slov nenahrazuje slovník anglicko-český...“! Anglický výraz má význam širší, znamená trýznění obecně, tedy v nejrozmanitějších formách. Zařazení termínu „harašení“ jakožto vážně se tvářícího slovníkového vysvětlení je navíc nechvalnou (antifeministickou) premiérou. České slovo „harašení“ (pocházející od Josefa Škvoreckého) je přece míněno ironicky! Patří do lehčích žánrů, nikoli do slovníku. „kontokorent, běžný účet“ (s. 206) Ani zde vysvětlení nesouhlasí. Zamlčuje totiž, že z kontokorentu

lze především řádně (tedy např. bez následného sankčního úroku apod.) čerpat hotovost do debetu, do záporného zůstatku, lidově „do minusu“ (odtud anglický název pro kontokorent: „bank overdraft“). Za nepřesností může stát štvání proti „bankéřským vydřiduchům“ (někdy zabarvené protižidovsky), popř. podpora mimobankovní lichvy (sužující některé sociálně slabší vrstvy obyvatel). „Nerozumím lidem, podivná je doba, / smutná je nálada města Litvínova ...“ zpíval kdysi Jaroslav Hutka v písničce s názvem Litvínov. Zprávy o místní vstřícnosti k extremistickým projevům i omračující citáty z litvínovského slovníku (do kterého se zřejmě příliš začetli kladenští studenti) ukazují, o jak prorockou píseň se jednalo. Na podporu důrazu Karla Bartha (jehož loňské čtyřicáté výročí úmrtí tímto dodatečně připomínáme), že při zvěstování evangelia vlastně dost dobře nemáme na co navazovat, stačí, mám za to, uvést s Jaroslavem Hutkou jediné slovo: Litvínov!

František Schilla

Odkaz

Linhart, J. a kolektiv: Slovník cizích slov pro nové století, Litvínov Dialog 2007
Poznámka: V úvodním citátu nakladatelského upozornění v článku Bludy z nakladatelství Dialog (ET-KJ 2/2009) opravil korektor v redakci ET-KJ ocitovanou pravopisnou chybu autorů slovníku, kteří slovo „buddhismus“ napsali s jedním –d– místo dvojitého –dd–. Tím částečně ulomil osten mým následným slovům: „Pomiňme gramatiku ...“

Pozvánka na výstavu „Česká Bible napříč staletími“

Výstava „Česká Bible napříč staletími“ v paláci EU v Bruselu

Dokončení ze str. 1

cílů: beztrždní společnosti, fungující konzumní společnosti (jako konzument), ani dokonce ke splynutí s božstvem. Biblická perspektiva člověka je člověk. Skutečný člověk, schopný žít ve společenství s ostat-

ními lidmi i s Bohem. (Promiňte, že jsem nemluvil o českých překladech Bible, jak bylo ohlášeno, ale vzhledem k časovému limitu a celkové dobré atmosféře jsem považoval za důležitější povědět to, co jsem pověděl.)

Teologický koutek

„Trojiční Bůh“

1. Bůh Ježíšův a počátky Trojiční nauky

Naléhavé ohlašování bezprostřední blízkosti Božího království stálo v samém středu Ježíšovy zvěsti. Boha, jehož vláda je blízko a již se vlamuje do tohoto světa, o čemž je svědectvím Ježíšovo narození, (jeho příchod), nazývá Ježíš (nebeským) Otcem. /1/ Bůh se dává poznat jako Otec tím, že pečuje o celek svého stvoření (Mt 6,26, srv. L 12,30). Sesílá slunce a déšť na spravedlivé i nespravedlivé (Mat 5.45). Je modelovým příkladem lásky odpouštějící nepřátelům, kterou Ježíš ohlašoval a učil (Mt 5,44-45). Je připraven odpustit všem, kdo se k němu obrací (L 5,7.10.11), všem, kdo přicházejí s prosbou o odpuštění (L 11,4) a kteří jsou sami připraveni odpustit (Mt 11,25, srv. 6,14-15 a 18,23-35). Přivoluje, aby byl nazýván Otcem, a stejně tak, jako pozemští otcové, nadto ještě mnohem víc, garantuje svým dětem dobré věci, když jej o ně prosí (Mt 7,11). Modlitba k Otci, kterou učil Ježíš své učedníky, tak spojuje prosbu o denní chléb, sumu všech zemských potřeb, s prosbou o odpuštění, která je spjata s vlastní připraveností odpustit (L 11,3-4). Tato prosba dokládá, že Ježíšovo zvěstování Boží otcovské dobroty je výrazně svázáno s eschatologickým ohlašováním blízkosti Boží vlády. Tato modlitba začíná trojí prosbou vztahující se na příchod Otcova panství. /2/ Později, v kapitole týkající se christologie, si ukážeme, jak zvěstováním Boží otcovské lásky na sebe Ježíš vzal zcela konkrétní, jedinečnou podobu přicházejícího Božího království.

Bůh Ježíše není nikdo jiný než Bůh židovské víry, o kterém svědčí knihy Starého zákona. Je Bohem Abrahamovým, Izákovým a Jákobovým (Mt 12,26-27), Bůh, jehož Izrael vyznává v šema z Deuteronomia 6,4 (Mk 12,29). Starý zákon zřídka nazývá Boha Izraele „Otcem“. S tímto oslovením se setkáváme např. v zaslíbení Nátanovi ze 2 S 7,14, ve kterém se Bůh Izraele vyvolením Davida a jeho domu nazývá Otcem krále, jenž je nyní jeho adoptivním synem (Ž 2,7). Myšlenka Boha Otce (Božího otcovství) je tak přijata až v profetických textech, nejprve především hodně obrazně se střídajícími se rysy otcovské a mateřské péče (Oz 11,1-4) /3/, později však v jeremiášovských textech exilních (31,20) zaznívá mnohem silněji. V Izajášovi 63,16 a 64,8-9 je zaznamenána modlitba k Bohu jako k Otci. Rovněž judaismus Ježíšovy doby se modlí k Bohu jako k Otci. Především mezi farize obracení se na Boha jako na Otce ukazuje na velice silný, osobní a vnitřní vztah, obdobně jako je tomu právě v případě Ježíšově, v jeho vztahu k Bohu Otci a v oslovování Boha jako Otce v modlitbě. /4/ Intimita vztahu, která je implikována oslovováním Boha "Abba" - Otče. Jde tu o výrazný znak Ježíšova přístupu k Bohu, ale neměli bychom jej dávat do jakési zásadní antiteze k farizejské zbožnosti té doby. /5/

Pojetí Boha jako Otce v prorocktví v Izraeli musí být bezpodmínečně spojeno s patriarchálním systémem izraelitské rodiny/6/. Mělo své místo především v roli otce jako hlavy celého rodu a jeho odpovědnosti za všechny jeho členy. Aspekt otcovské péče nabývá však docela konkrétní podoby v tom, co Starý zákon vyznává slovy o Božím otcovském zájmu o jeho lid, o Izrael. Že jde o příslušníka mužského pohlaví nehraje v tomto pojetí žádnou roli. Do víry lidu Izraele patří od jejího samého počátku vědomí, že Bůh, který vyvolil patriarchy Izraele, Bůh Exodu a Sinaje, nemá k sobě ženský protějšek. Vnést sexuální diferenciaci do chápání Boha by znamenalo polytheismus, což byl u víry Izraele v Hospodina naprosto cizí element (polytheismus byl v Boha Hospodina naprosto vyloučen). Možná proto se tato idea Boha jako Otce objevuje v pozdějších obdobích, v situacích kdy Izrael musel jednoznačně vyznat svoji víru v jednoho Boha.

W. Pannenberg: Systematická teologie, kapitola 3

Pokračování příště

Zemřel prof. ThDr. Josef Smolík

Oznamujeme svým členům, přátelům a čtenářům,

že 4. února 2009 zemřel náš dlouholetý předseda, čestný člen a věrný bratr

PROF. THDR. JOSEF SMOLÍK
(27. 3. 1922 - 4. 2. 2009)

Jsme Pánu Bohu vděční za mnohé dary, které bratru J. Smolíkovi svěřil a který je bohatě využíval k našemu užitku. S láskou vzpomínáme na jeho biblické a odborné články, ale i na osobnější vzpomínky, kterými přispíval do našeho týdeníku. Oceňujeme, s jakou pilí a nadše-

ním se připravoval třeba i jen na úvodní pobožnosti, kterými zahajoval naše schůze. Bylo z toho patrné, jakou lásku a úctu má k Božímu slovu, především k tomu Vtělenému. Ve víře a důvěře v něho prožíval svůj život, a proto i s ním mohl přejít ze smrti do života. Na vzácného bratra a přítele, významného autora a učitele, vzpomene několik příspěvků i v následujících číslech Evangelického týdeníku Kostnické jiskry.

Za předsednictvo
Kostnické jednoty

Bohumil Kejř

Odešel Miroslav Hloušek

Od 29. prosince 2008 již není bratr Miroslav Hloušek mezi námi. Odešel pokojně do nebeského domova v nedožitých 82 letech (narozen 9.2.1927). Ochotně dal svůj život do služby Hospodinu, přijal celoživotní poslání kazatele Jednoty bratrské. V atmosféře programově ateistické společnosti to byla oběť – ale stála mu za to. Žil naplno Jednotou bratrskou, minulou i současnou, žil pro ni ve své službě Kristu. Byl kazatelem ve třech sborech Jednoty bratrské: Loučky (1950), Rovensko p. Troskami (1950-1972),

Železný Brod (1972-1995). Počítáme-li jeho službu jako pomocného kazatele u bratra F.T.Petra v Železném Brodě, pak jeho aktivní služba v církvi vykazuje 50 let! Vedle sborové práce přijímal i práci celocírkvní v různých komisích, byl několik let členem Úzké rady. Napsal mnoho článků o bratrské historii a o současných sborech Jednoty v zahraničí i do Kostnických jisker. Historii a osobnosti své církve měl rád, s manželkou Bronislavou navštívil mnoho sborů Evropské kontinentální provincie, Britské provincie, navštívili i USA.

To předpokládalo velkou skromnost v životních potřebách při nízkém farářském platu! V době odpočinku sledoval se zájmem život sborů Jednoty i události v ekumeně. Těžce nesl průnik cizích vlivů, které vedly k rozdělení Jednoty, o to více se ale zajímal o každý i drobný úspěch Ochranovského seniorátu při ČCE. O jeho modlitby a povzbuzování jsme nyní ochuzeni. S vděčností Pánu Bohu budeme na něho vzpomínat. Byl propuštěn ze své služby, aby byl přijat v radost svého Pána. J. Polma

Světlo Kristovo i osvícenství (K úmrtí předního pravoslavného teologa)

Světlo (francouzsky: LA LUMIERE) Kristovo a osvícenství (francouzsky: LES LUMIERES). Může být vůbec obojí u pravoslavného myslitele uvedeno do souladu? Olivier Clément, který zemřel 15.

ledna 2009 ve věku 87 let, obojí kupodivu slučoval, a to houževnatě a neúnavně. Tak lze stručně a s notnou mírou zjednodušení shrnout život a dílo francouzského (laického) pravoslavného teologa a histo-

rika světového renomé, autora třicítek knih, šéfredaktora pravoslavné revue Contacts, průkopníka dialogu (mezi pravoslavnými navzájem, mezi konfesemi a náboženstvími, mezi věřícími a agnostiky). Rozsáhlý nekrolog v deníku Le Monde ze dne 20. ledna 2009 začíná větou: „Hle člověk, který naplno dýchal oběma plícemi křesťanské víry, Východem i Západem, Byzancí i Římem.“ Carol Saba, mluvčí Shromáždění pravoslavných biskupů ve Francii, charakterizuje (v navázání na Dostojevského) zesnulého jako „teologa krásy“. „Staří asketi říkali, že největším hříchem je zapomnění: stát se neprůzračným, necitelným, hned horečně zaneprázdněným, hned zase těžce smyslným, neschopným chvíli se ztížit, divit se ...“ – Také vám tento Clémentův typický citát připomíná jaksi z jiné perspektivy aforismus, který jsme v září (srov. Společnost bez paměti, ET-KJ 25/2008) vybrali z odkazu Henryho Chadwicka, neoficiálního anglikánského „papeže“? Pokud ano, je to v pořádku. Svědci z různých křesťanských tradic odkazují přece ke stejnému, jednomu a témuž Světlu ... Některým čtenářům se snad navíc vybaví velebný citát, jímž sociologové charakterizují současného člověka jako svého druhu štvance, který je „rozptylován jedním rozptýlením od rozptýlení jiného (distracted from distraction by distraction)“. I to je v pořádku. UNUM NECESSARIUM (JEDNO POTŘEBNÉ), dodal by zde Olivier Clément, občas v záblesku nazří i poctivě provozovaná věda.

František Schilla

Inzerce

SEZNAMKA PRO KŘESŤANY
www.noemka.com
Přihlášeno přes 2000 lidí z ČR a Slovenska.
Pro zaslání přihlášky pošlete sms: 777222877
nebo email: info@noemka.com
Č. 1

NYMBURSKÝ EVANGELICKÝ SBOR nabízí od září bydlení pro rodinu ve své kazatelské stanici Hořátev. K dispozici je byt v přízemí fary (3+1) a zahrada. Obec je na železniční trati do Prahy.
Kontakt: tel: 325 512 766
mail: cce.nymburk@worldonline.cz
Adresa FS ČCE :
B. Smetany 613, 288 02 Nymburk.
Č. 2

Oznámení

NÁVRH NA CENU JÁNA JOHANIDESA

Imrich Donáth, rodák zo Šale, toho času honorárny konzul SR v Hessensku v SRN, prišiel na udeľovanie cien mesta s návrhom na vytvorenie Ceny Jána Johanidesa. Predstavu o tom, za čo by sa táto cena udeľovala, má pán Donáth absolútne jasnú. "Ceny by boli dve, jedna by sa udeľovala spisovateľom za životné dielo a druhá za najvýznamnejší debut, aby aj mladí autori boli podporení. Išlo by o kultúrnu cenu odovzdávanú v Šali každé dva roky." Život spisovateľa J. Johanidesa bol so Šal'ou úzko spätý, tu žil a tvoril až do svojho skonu v júni minulého roka. I. Donáth ocenil pomenovanie mestskej knižnice po tomto významnom spisovateľovi, zároveň však dodal, že J. Johanides si zaslúži, aby sa v súvislosti s jeho menom v Šali vytvorila tradícia presahujúca regionálnu úroveň. -LT-

Pozvánka

Místní odbor Kostnické jednoty o. s. zve k přednášce a rozhovoru o tom, CO JE LIDSKÁ SVOBODA, v sobotu 7. března v Lysé n. L ve sborovém domě ČCE na náměstí B. Hrozného od 15 h. Úvodní přednáškou poslouží Mgr. Dalibor Molnár, em. farář ČCE.

EVANGELICKÝ TÝDENÍK - KOSTNICKÉ JISKRY
Vydává Kostnická jednota
Redakce a administrace v Praze 2, Ječná 19, PSČ 120 00, tel.: 224 919 607, e-mail: ET.KJ@worldonline.cz
www.evangelickytydenik.cz
Řídí redakční rada.
Redaktor: Ladislav Mečkovský
Uveřejněné příspěvky nemusí vždy vyjadřovat stanoviska vydavatelů.
Nevyžádané materiály redakce nevrací, ani neuschovává.
Celoroční předplatné 440 Kč, jednotlivé číslo 10 Kč. Č.ú.: 1932069379/0800
Tiskne Grafotechna
Distribuci provádí společnost *Mediaservis s.r.o., Zákaznické centrum, Moravské nám. 12D, 659 51 Brno. Příjem objednávek tel.: 541 233 232, fax: 541 616 160, e-mail: zakaznickacentrum@mediaservis.cz, příjem reklamací: 800 800 890.
*A.L.L.Production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234092851
Registrační číslo MK ČR: E 365
ISSN 0139-505X

Bohoslužby

SENIORÁT PRAHA - MĚSTO

Českokatolická církev evangelická
PRAHA 1 - Deutschsprachige Evangelische Gemeinde Prag; Ne 10.30 sv. Martin ve zdi; f Ulrich Biskamp
PRAHA 1, NOVÉ MĚSTO; Ne 9.30 Klimentská 18; f Eva Halamová
PRAHA 1 - STARÉ MĚSTO; Ne 9.30 Salvátorská 1; f Josef D. Beneš
PRAHA 2 – VINOHRADY; Ne 9.30 Korunní 60; f Ester Čašková
PRAHA 3 – JAROV; Ne 9.30 U Kněžské louky 9; f Elen Plzáková
PRAHA 3 - ŽIŽKOV I; Ne 9.30 Prokopova 4/216; f Christof Lange
PRAHA 3 - ŽIŽKOV II; Ne 9.30 Čajkovského 10; f Jaromír Strádal
PRAHA 4 – BRANÍK; Ne 9.30 Modřanská 118; f Luděk Rejchrt
PRAHA 4 – MODŘANY; Ne 9.30 Písková 6; f Zvonimír Šorm
PRAHA 4 – NUSLE; Ne 9.30 Žateckých 1169/11; f Irena Škeřiková + f Marta Zemánková
PRAHA 4 – JIŽNÍ MĚSTO; Ne 9.30 Donovalská 1862; f Michal Šourek
PRAHA 5 – RADOTÍN; Ne 9.30 Na Betonce 14; f Lýdia Mamulová
PRAHA 5 – SMÍCHOV; Ne 9.30 Na Doubkové 8/2040; f Ivo Mareš
PRAHA 6 - DEJVICE – BUBENEČ Ne 9.30 Dr. Z.Wintera 15/746; f Petr Hudec + f Abigail Hudcová
PRAHA 6 – STŘEŠOVICE; Ne 9.30 nám. Před baterií 22; f Pavel Pokorný + f Marta Zemánková
PRAHA 8 – KOBYLISY; Ne 9.30 U Školské zahrady 1/1264; f Miroslav Erdinger + f Miloš Rejchrt
PRAHA 8 – LIBEŇ; Ne 9.30 U Pošty 1098/6; f Roman Mazur
PRAHA 9 - HORNÍ POČERNICE; Ne 9.00 Třebešovská 2101/46; f Petr Firbas
PRAHA 10 – STRAŠNICE; Ne 9.00 Kralická 4; f Pavel Klinecký
PRAHA 10 – UHRŮNĚVES; Ne 9.00 Husovo nám. 378; f Vladimír Pír
PRAHA 10 – VRŠOVICE; Ne 9.30 Tulsá 1/14; f Jiří Ort
Ochranovský seniorát - Praha 4, Michelská 1/7, Ne 9.30; f Eva Šormová

Církev bratrská
PRAHA 1 – STARÉ MĚSTO, Ne 10.00 Soukenická 15, Grulich a Plchot
PRAHA 2 - NOVÉ MĚSTO, Ne 9.30 Římská 43, Mošner P.
PRAHA 3 – ŽIŽKOV, Ne 9.45 Koněvova 23, Kaleta B.
PRAHA 4 - JIŽNÍ MĚSTO, Ne 17:00 Cílkova 639, Robert Filip
PRAHA 4 – ŠEBEROV, Ne 10:00 V Ladech 10, Robert Hart
PRAHA 5- SMÍCHOV, Ne 9.30 Vrázova 4, B.Matulík
PRAHA 6 – DEJVICE, Ne 10.00 Hotel Krystal, J.Martůho 2, Heczko S.
PRAHA 9 – ČERNÝ MOST, Ne 10.00 Stoliňská 2502/41b, Grulich
PRAHA 9 – HORNÍ POČERNICE, Ne 9.00 Ve Žlábku 168, Kloubek
PRAHA 13 – Ne 10.00 Mezi Školami 2475/29, M. Šrámek
PRAHA – MEZINÁRODNÍ SBOR, Ne 10.30 Peroutkova 57, Waldrop

Bratrská jednota baptistů
PRAHA 3, Ne 10 .00 Vinohradská 68
PRAHA 3 (rusky mluvící), Ne 17.00 Vinohradská 68, Genadij Gavrillov
PRAHA 3 (mezinárodní), Ne 11.00 Vinohradská 68, Gareth Morris
PRAHA 4 – PANKRÁC, Ne 10.00 Na Topolce 14, Jáchym Gondáš
PRAHA 6, Ne 10.45 Nad Habrovkou 3, Keith Jones

Evangelická církev metodistická
PRAHA 2 – NOVÉ MĚSTO, Ne 9.30 Ječná 19, f A. Procházková
PRAHA 9 – HORNÍ POČERNICE, Ne 9.30 Křovinovo nám. 12, f P. Hradský
PRAHA 10 – STRAŠNICE, Ne 10.00 Vilová 26, f P. Kuchynka

Bez komentáře

V minulých dnech proběhla podpísavá akce, při níž měli možnost zájemci připojit se k následující výzvě:

Jeho svatosti papeži Benediktu XVI.

Připojuji se k Centru Simona Wiesenthala, abych Vás naléhavě vyzval, abyste změnil své rozhodnutí zrušit exkomunikaci biskupa Richarda Williamsona, nekajícího popírače holocaustu. V čase, kdy antisemitismus a popírání

holocaustu dosáhlo nejvyšší úrovně za posledních dvou desetiletí a kdy antižidovské davy volají „Židé zpět do peci“, Vaše rozhodnutí přijmout popírače holocaustu zpět do církve jenom potvrdí popírání holocaustu a protirečí učení druhého Vatikánu, který jste pomohl vytvořit. Jako vůdce katolíků na celém světě nyní máte čas, abyste všem zřetelně ukázal, že v církvi není místo pro ty, kteří podporují theologický antisemitismus nebo popírání holocaustu.

Z ekumeny

* ODPADLICKÝ ANGLIKÁNSKÝ BISKUP ORDINOVAL VLASTNÍ DUCHOVNÍ **Harare – ENI**. Bývalý anglikánský biskup Zimbabwe Nolbert Kunonga, který počátkem minulého roku zpřetrhal pouta se svojí církví a vytvořil si vlastní anglikánskou provincii Zimbabwe, ordinoval pro službu v ní koncem minulého roku 33 diakonů a kněží. Kunonga, který byl velkým zástancem zimbabského prezidenta Roberta Mugabeho, byl v květnu 2008 z Anglikánské církve exkomunikován pro odštěpení se od regionu Centrální Afriky v struktuře anglikánského společenství. S církví se rozešel údajně kvůli jejím

sympatizujícím postoji k homosexuálům.

* V PARLAMENTE CENTRA HINDUISTOV BUDŮ 3 KŘESŤANIA **Bangalore, India – ENI**. V decembrových volbách v indickom štáte Madhjaapradesh síce jasne zvíťazila strana, ktorú protivníci obviňujú, že propaguje hinduistickú nacionalistickú agendu, predstavitelia maličkej kresťanskej komunity v regióne však tvrdia, že je dôvod na radosť. Podľa výsledkov volieb získala víťazná strana 143 z 230 stoličiek v zákonodarnom orgáne. Medzi zvolenými do zákonodarného zboru sú však aj traja kresťania, a to je pre kresťanov úspech, keďže tvoria v tomto 80miliónovom indickom štáte menej ako 1 % obyvateľstva.